

EL CRIT DEL PELLAIRE (Sardana en Re Major)

L'ANY 1956, ESSENT PRESIDENT DE JOVENTUTS MUSICALS DE BARCELONA, vaig organitzar, conjuntament amb el meu cunyat Manuel Cubeles, una «Festa de la Música i de la Dansa» a Riells del Montseny amb una reunió de compositors catalans, per tal d'incitar-los a compondre sardanes, tal com havien fet els nostres il·lustres predecessors Garreta, Morera, Toldrà, etc. Els nous compositors se'n desentenien.

D'aquesta reunió en va sorgir la necessitat de posar a l'abast dels compositors un tractat d'instrumentació de cobla. Va resultar que en Joaquim Serra havia escrit aquest Tractat, però que mai s'havia publicat. Jo vaig cercar el finançament per a aquesta publicació, que l'Obra del Ballet Popular va editar l'any 1957, fent constar en el pròleg la «contribució decisiva» de Joventuts Musicals. I recordo que vaig ser a temps d'oferir a en Joaquim Serra, a casa seva poc temps abans de morir (17/11/57), el primer exemplar de l'edició. I resulta que jo, que havia promogut aquesta acció, no havia escrit cap sardana!

Tanmateix, en la meva cantata «Ho sap tothom i és profecia», introdueixo un tema amb el ritme de la sardana. I és aquí on he reprès el tema de la cantata (amb el crit del pellaire) i el tema sardanístic que hi vaig posar. El crit del pellaire té, per a mi, una significació especial. En «La primera història d'Esther» Espriu fa sortir el personatge de «Quel·la», que representa la Mort, cridant «Hi ha cap pell de conill». I aquest mateix crit, jo el prenc com a motiu que es transforma en coral i que representa la Vida, per bastir la meva cantata de Nadal sobre el magnífic poema de J.V. Foix, i que jo anomeno la cantata dels Països Catalans. Fa 60 anys, jo escrivia en el programa de Riells: És deure nostre cloure la Renaixença a la llum d'un nou Renaixement.

60 anys més tard, he volgut complir la meva proposta amb la sardana « El crit del pellaire » i, com un principiant, m'he servit del Tractat d'en Joaquim Serra i dels encertats consells que m'ha prodigat l'admirable músic i amic que és en Salvador Mas. I tinc l'honor de disposar, gràcies a la cordial intervenció del vell amic Jordi León, de la prestigiosa cobla Sant Jordi per estrenar-la, en commemoració del 60 aniversari dels Amics dels Concerts de l'Agrupació Cultural Folklorica de Barcelona.

Narcís Bonet

EL CRIT DEL PELLAIRE

Narcís BONET

Temps de sardana ♩ = 100

[illegible]

Respecteu la feina dels autors i dels editors. Fotocopiar o escanejar les partitures sense permís és il·legal, si no és després d'haver adquirit un exemplar i per a us exclusivament individual i privat.

[illegible]

p
espressivo
mp
p